

COMPOSITORS GIRONINS

Volum V

Miquel Serra Bonal

Peralada
1867 - 1923

Cobla Ciutat de Girona

Direcció - Jesús Ventura

Miquel Serra Bonal

FONOTECA DE COBLA | COMPOSITORS GIRONINS

ORQUESTA-COPLA "LA PRINCIPAL"
DE
PERELADA

Pascua

Letra

de los Caramenes gran de Pascua - No 6.

CERTÁMENES—BARCELONA.

—1902—

1.º Premio de honor.
Diploma de mérito.—Medalla de Oro.

—1905—

PRIMER PREMIO DE HONOR

(Por unanimidad del Jurado).

Manufacture Générale d'Instruments de Musique

Gauthrot Aîné & Co.

A PARIS, RUE D'ANGOULÊME, 90

M
Expedito por

De
Reuni

INSTRUMENTOS, MÚSICA.

PIANOS Y ARMONIUMS

Rambla de los Estudios, 11.

Barcelona 3 de Mayo de 1897
J. Conde de Perolaga Debe

a D. de Laas y Compañia

Por un par platillos hercos de
1 1/2 pulgadas

CONCEPTOS	PRECIO		VALOR	
	Pesetas	Cts	Pesetas	Cts
Por un par platillos hercos de 1 1/2 pulgadas			15	
Recibimos				

LA LUCHA

Diario defensor de los intereses

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN

En la capital, 450 pesetas anuales; en provincias, 500 pesetas anuales.

NUMERO DE EJEMPLARES 15.000

Anuncios y comunicados a precio

Año XXXIII

Redacción y Administración
PLAZA DE SAN FRANCISCO, 6

Gerona, viernes 1.º de mayo de 1893

Dirección telegráfica

AVISO

Con objeto de dar a los talleres de imprenta de LA LUCHA la espaciosidad necesaria a su creciente importancia y poder así atender a los numerosos favores que el benévolo público nos dispensa, hemos adquirido en arriendo un espacioso local de reciente construcción y en el que se están efectuando las obras necesarias, para instalar con toda comodidad

a la Redacción, y Taller de LA LUCHA. El local se uado en la Pavo, núm.

JURADOS

Resultado del sorteo verificado el 20 de los corrientes para la designación de los jurados en las causas comprendidas en el Alerde ultimamente verificado en esta Audiencia provincial.

PARTIDO DE FIGUERAS

Cabezas de familia.—Don Vicente Albert Gruat, de Figueras; don José Pomés Oliva, de Cobanas; don Miguel Serra Bonal, de Perelada; don Pedro Reinal Canel, de San Clemente; don Ramón Seguí Comalat, de Lladó; don Pedro Coli Freixanet, de Cistella; don Ismael Sigues Fort, de Figueras; don Juan Vives Verges, de Llers; don Martín Estartit Heras, de Figueras; don Jaime Martí Morel, de Vilamalla; don José

PARIS, 11

24	Vis en bord	10
2	je	10
2	Coiffure aux ames	10
1	Kit de colle de Cypagne	10
4	lingettes Chantrelles	5056
3		5033
2	La de suda	5060
1	de	5071
2	Organes del	5078
2	chevalots de ricol, abbeid	5988

P. Seguí Comalat

Remito 30%

MIQUEL SERRA BONAL (Peralada, 1867-1923)

per Inés Padrosa Gorgot | *Llda. en Història de l'Art i Diplomada en Biblioteconomia i Documentació*

L'ESCOLA DE PALACI

Per entendre com sorgeix la cobla orquestra La Principal de Peralada i com la vila de Peralada esdevé bressol de músics que, amb els anys nodrirà moltes altres cobles, cal explicar d'on prové l'origen d'aquest moviment musical.

Tot comença a partir de 1875, després de l'establiment dels darrers Rocabertí -D. Tomàs, comte de Peralada, i D. Antoni, comte de Zavellà-, quan a la vila peraladencs s'activen una sèrie de reformes i s'inicia una escola modèlica¹ en la qual una de les matèries fonamentals serà la música.

D. Tomàs és enginyer, a ell se li atribueix la direcció de les obres de restauració del convent del Carme i del Castell, i també la construcció del gran Parc, aconsellat per François Duvillers. D.

Antoni és advocat i home de lletres i se li deu la creació de la Biblioteca i la fundació de l'Escola de Primeres Lletres on es combinava l'ensenyament bàsic amb el dibuix, la tipografia, l'enquadernació, la jardineria, el teatre i la música en les diferents modalitats de cant, instrumentació i composició.

(el text continua a dintre del llibret)

D. Antoni, es dedica plenament a l'Escola de *Palaci* que funda el 1882 i l'empara com un veritable mecenes; proporciona a la quitxalla, de forma gratuïta, el primer ensenyament i tot el material escolar necessari.

Per testimonis escrits i orals sabem la distribució de l'horari lectiu, les matèries estudiades i les activitats desenvolupades: "De vuit a deu del matí, lletres; d'onze a dotze, música i solfeig; de dues a cinc de la tarda, esports, i de cinc a sis, instruments" "A les nou del matí, el grup que tocava les trompetes i tabals es reunia o bé en el pont o en els claustres i tocava una marxa ...

Els alumnes de l'Escola de Palaci en el claustre del Convent del Carme (BAPP)

Els alumnes eren seleccionats... A continuació començaven la classe de dibuix i música amb el sr. Cervera. Després de deu a dotze, el capellà de la casa els ensenyava de lletra..." D'entre totes les matèries, va ser la secció musical la que va adquirir una major rellevància.

Escola de música de Palaci

Els alumnes assajant davant el Convent del Carme (1889)

CALLE MAYOR, N° 114.-MADRID.

La Biblioteca del Conde de Perolaza Debe.

	Presos.	Cont.
Por el importe de 2 violines super y uno	1500	
Por 2 violines de 3 en sus tonos a 225 p. 2	4500	
Por 4 cantones de 3 en sus tonos	2000	
Por 12 violines con sus arcos a los puntos uno	1200	
Por 4 Anclas con sus arcos	1000	
Por el porte de los d. d. de los	12	
	Cont. 6	21124
Por el importe de 2 violines super y uno		565
Por el importe de 2 violines de 3 en sus tonos		1542
Y por la esta factura las siguientes mil quinientas cuando quite		

Factura d'instruments de música d'Hipólito Lahera
(ARM-MTORRE 79)

Els primers mestres foren D. Jaume Cervera Marquès, de Roses, professor de música i dibuix, els capellans de la casa, Mn. Aleix Juval Pallarés i Francesc Calvet Golobardes i el mateix D. Antoni.

L'any 1884 l'Escola de *Palaci* està en ple funcionament i en aquestes dates disposa de 86 alumnes. L'any 1887, les classes de música estan consolidades; cada dissabte es canta la "Salve"; alguns alumnes avantatjats componen sardanes i, fins i tot, instrumenten valsos i polkes, i tots realitzen exercicis militars dues vegades per setmana.

Aquests alumnes seran uns nens privilegiats, ja que D. Antoni no escatimarà cap recurs per tal que disposin dels millors mètodes, professors i instruments de música, alguns adquirits a París, a la reputada casa Gautrot o bé a la Courtois & Mille; altres a Madrid com la caixa de cremones Santamaría o els violins subministrats per la Casa Lahera o de la Casa Haas a Barcelona.

MAISON FONDÉE EN 1803
ANTOINE COURTOIS & MILLE
MILLE Successeur
MANUFACTURE
d'Instruments de Musique en Cuivre
Paris le 11 Février 1884
Messieurs
Garrauche, Ballerka, Sor y Aluch
agents en Barcelone
Cervera (Gymnase Oriental)
& Port-Bon (Espagne)
Suivant l'ordre de M. Ch. Grand
architecte, je souleve M. Michel Larré,
je vous adresse un caisse contenant
1 Saxophone Soprano sib. sans sonnet
1 de Cello mit s
avec 2 boes de rechange pour chaque
instrument, Valeur quatre cent francs.
Je vous remercie sincérement de
réception du chemin de fer portant
la date du dépôt de la dite caisse,
l'expédition vous est faite en
grande vitesse
Honor. Membreur pour satisfaction
expressement
Mille
A. de Ant. Torres

Factura d'instruments de música Courtois & Mille de Paris
(ARM-MTorre 79)

Aquesta circumstància canviarà el destí de molts dels joves de Peralada i de les rodalies, i farà que dos membres de la família Serra: Miquel i Josep, siguin reconeguts més enllà de les terres gironines i, fins i tot, traspassin fronteres.

MIQUEL SERRA I BONAL (1867-1923)

Miquel va tenir la gran sort de viure el moment en què D. Antoni de Rocabertí havia establert aquesta magnífica Escola de *Palaci*, i esdevé el primer membre de renom de la *Nissaga*, que es completarà amb Joaquim, fill de Josep.

Tot i ser decisiu per la constitució de "La Principal", hem de reconèixer que glossar la seva figura esdevé complicat, ja que les adverses vicissituds ocorregudes a l'arxiu de la cobla-orquestra no ens han permès aclarir l'obscuritat informativa que l'envolta.

Serà, doncs, forçosament auster l'homenatge documentat que podem retre a Miquel Serra; al ja publicat quan es redactà l'obra de *La Principal* podem afegir les troballes aportades a l'obra *La Nissaga dels Serra* (2000), en la qual ja es feia esment de les partitures d'un vals i unes caramelles, i avui podem afegir altres vuit títols localitzats pels amics de la Cobla Ciutat de Girona, gràcies al seu treball de recerca en diversos arxius.

Des d'un primer moment vam enriquir la seva biografia gràcies a notícies breus, a petites aportacions d'algun descendent, o bé a escadussers comentaris de peraladencs d'edat avançada; comentaris que avui ja no podríem aconseguir perquè aquestes persones ja no es troben entre nosaltres.

En Miquel és fill dels peraladencs, Salvador Serra i Portell, conegut com en "Badó serraller", i Rosa Bonal Font. Va néixer el 18 de març de 1867 a la comtal vila, essent el quart fill d'una nissaga de nou germans. Quan es casà amb Caterina Lloveras Llanta, va anar a viure al número 7 de la plaça del Carme, on tenien botiga de queviures a baix i cafè a la planta superior.

Destacat alumne de l'Escola dels Comtes, fou la figura senyera de "La Principal de Peralada" que tanta anomenada hauria de proporcionar a la vila, i a ell es degué la seva fundació. A la formació va ocupar el càrrec de director-president i contrabaixista fins poc abans de la seva mort, i va ser en bona part responsable de la instrucció musical del seu germà Josep.

D'aspecte distingit, amb bigoti i barbeta ben polits, tenia aires de poeta romàntic, amb el barret d'amples ales cofat de biaix i la mirada altívola, talment el posat que immortalitzà Frederic Mistral, voltat dels prohoms de la nostra Renaixença, segons les fotografies de l'època.

Miquel Serra devia gaudir de qualitats organitzatives i de lider ja que a més d'ésser, com ja hem dit l'artífex de la formació de La Principal, sabem que col·laborà en diverses activitats del poble, essent durant alguns anys l'ànima del grup de caramelles (tradició molt arrelada a Peralada, que més tard continuà Mn. Calvet), encarregant-se de la direcció del cor local, popularment anomenat el "Cor Gros" probablement perquè només era d'homes.

LA "COBLA VELLA" I "LA PRINCIPAL DE PERALADA"

Prenent com a punt de referència el manuscrit adquirit pel bibliòfil Enric Mañosas, de puny i lletra de Miquel Serra, sabem de l'existència de l'anomenada Cobla Vella de Peralada, que segons aposti-la l'escrivent *"no pogué extendres mai com las d'avui al dia, degut a la falta de trens i carreteres; doncs les contrades mes llunyanes que podrian emprendre, distavan unas 6 ó 8 hores tot lo mes de nostre Vila"*. De la Cobla Vella, seguint el diari de Jaume Cervera, sabem que en formaren part alguns membres de la família Cervera *"mi padre y hermanos"*.

Tal com ja apuntava, no es pot precisar amb exactitud el moment de la desaparició de la Cobla Vella i la formació de La Principal. No sabem si va ser fruit d'una escissió o d'una rivalitat, de manera que els

interrogants seguiran planejant en el nostre pensament.

El cas és que, seguint amb el manuscrit ens trobem amb l'apartat que ens explica el naixement de la nova cobla, sota l'epígraf:

"La Cobla Nova" o sigui "La Principal"

"Sera cap a l'any 1875, quant per motius de salut, vingué a viure en son pintoresc i hermós Palau d'aquesta Vila, l'Exim. Sr. Compte de Zavellá junt amb son germá l'Exsim. Sr. Compte de Peralada fundant el primer gran col·legi musical que tant de nom doná a la Vila i a ses gloriosos fundadors.

En 1890, mort ja l'Exsim. Sr. Compte de Zavellá, sortí en Miquel Serra Bonal, un dels primitius deixebles, i més tart, segon mestre de música del Mentat Col·legi, qui reunint sos mes aventatjats deixebles forma la que es avui llorejada Cobla-Orquestra "La Principal de Peralada". Quin titol de Principal li fou donat per els filarmonics de la Vila, que fent comparacions amb la "Cobla Vella" deien:

¡Ho, Aquesta es la millor ... Aquesta es i será la principal: quedant aixis constituït el nom d'aquesta popular entitat.

Un cop organitzada la Cobla i baix la direcció dels germans Serra, en Miquel, Director President i en Josep Director Artístic, se imposá la academia diaria a fi de perfeccionar-se amb tot genre de musica, logrant en poc

temps posar-se al costat de les de mes del país”².

MIQUEL SERRA: COMPOSITOR DE SARDANES

En relació a aquesta activitat, tenim coneixença, gràcies al *Recull sardanístic* de J. Grahit, que va compondre algunes sardanes: *Flors Boscanes*, *Les Goges dansaires*, *Retorn de primavera*, *Intima* i *Queixa d'amor*, autor a qui li devem uns comentaris molt agres envers el biografiat.

Podem afegir la titulada *Devallant de l'Aplech*,

particel·la conservada a l'Arxiu de la Sardana de Girona, donació del mestre Baró i Güell, i *La nina enyorosa* apuntada pels autors del *Diccionari d'autors de sardanes*. I afegir, també, *Cap a la posta*.

Dins les peces inèdites que inclou el present Cd hi figura el primer enregistrament de la primera sardana coral per a cor mixt, *La nina enyorosa* (1902), peça que suposa que Serra deixa de banda el que havia practicat fins al moment, basat en la tradició claveriana –només per a veus masculines– i s'obre prematurament als nous

La Principal de Peralada (c. 1903). Miquel Serra és el contrabaix, al seu costat en Josep Serra fiscorn segon (BAPP)

Aquesta és la imatge més antiga conservada de La Principal de Peralada (c. 1893). Miquel Serra és el contrabaix, al seu costat en Josep Serra fiscorn segon (BAPP)

corrents dins l'anomenada "Schola Orpheonica".

Tenim notícia d'altres composicions sardanístiques amb els títols següents: *Bressant l'infantó; Cap a la posta; Guspires catalanes; Perles del bosc; El Plany d'una Verge; Cançó dels aucells; Esclats d'enyorança; Alegre festa i Gentil record.*

En relació a *Les goges dansaires*, segons Lluís Albert, n'escriví àdhuc un guió literari, inspirat en una llegenda del Castell de Quermançó, que tampoc no s'ha

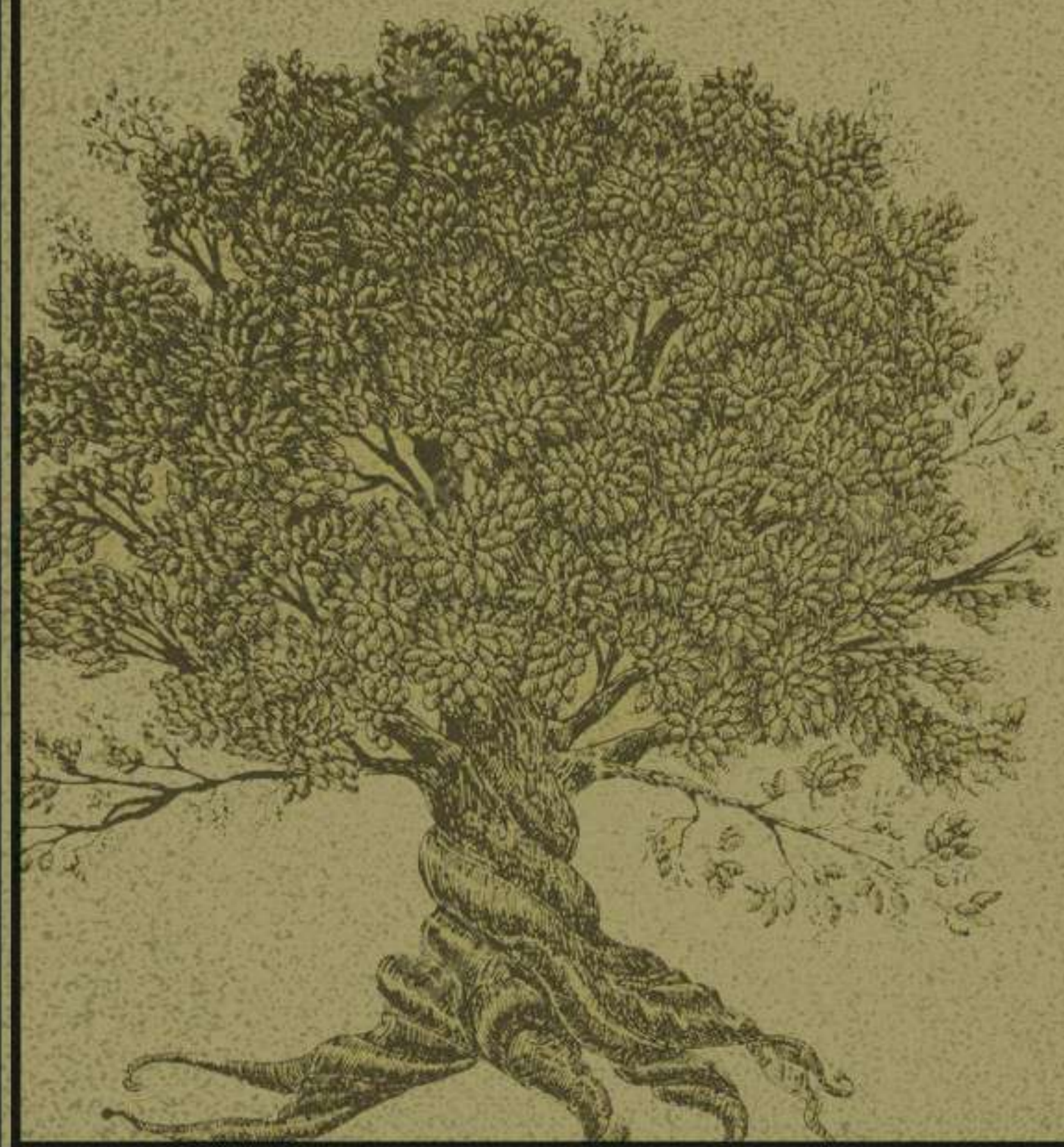
conservat.

Entre els darrers títols incorporats per la Cobla Ciutat de Girona cal incloure-hi: *Entre el boscatge; Enyorança; Crit d'alerta; Floretes; La promesa; Lo cant del mariner; Records de Catalunya; Sortit del cor i Un idil·li a la costa.*

En aquest Cd, a més del ja esmentat primer enregistrament de la primera sardana per a cor mixt, s'inclouen: *Bressant l'infantó; Cançó d'aucells (1917); Cap a la posta; Crit d'alerta; Devallant de l'Aplech (1914);*

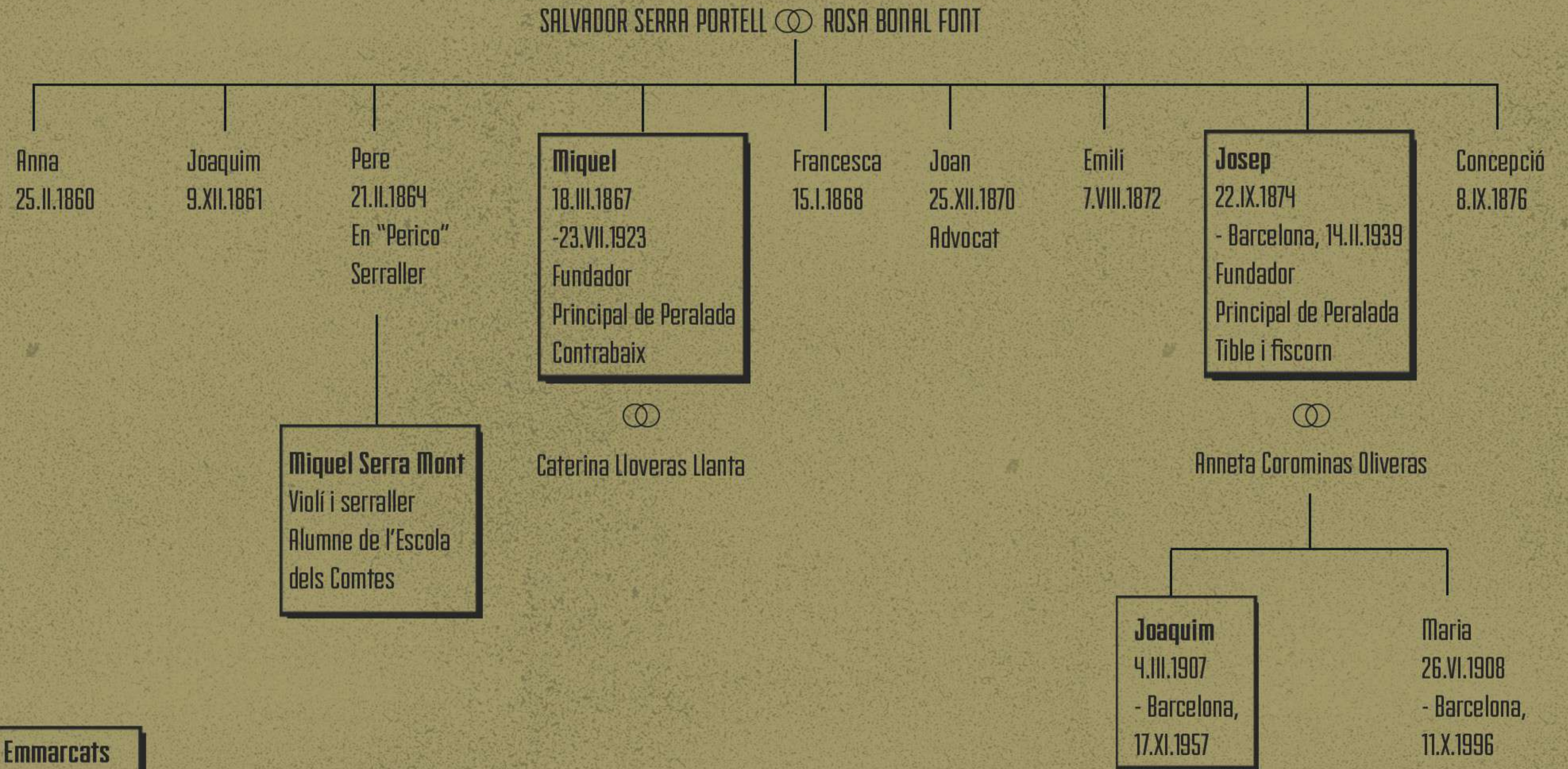
ARBRE GENEALÒGIC DE LA FAMÍLIA SERRA BONAL

*Tots els membres de la família
Serra són nascuts a Peralada*

Nota:

Emmarcats
els músics
de la família

Esclats d'Enyorança (1917); *Flors Boscanes*; *Intima*; *Les Goges dansaires*; *Perles del bosc* (1917); *El Plany d'una Verge* i *Queixa d'amor*, i dos enregistraments històrics de "La Principal de Peralada": *Guspires catalanes* (1908) i *Entre el boscatge* (1914).

Tampó de Miquel Serra (BAPP)

ALTRES COMPOSICIONS

Ens ha arribat també la còpia manuscrita de la música feta –probablement per ell mateix– per a la representació dels "Pastorets", que es troba en poder d'un descendent de la família, en Pere Serra Amat.

Per completar el repertori, dir que a la Biblioteca-Arxiu del Palau de Peralada es conserven unes partícules manuscrites de la mà de Miquel Serra, amb música del mestre i, en alguns casos, la lletra d'acompanyament també. S'inclou una *Mazurca*, un *Chotis*, Goigs a la Mare de Déu, *Coplas flamencas*, un *Vals* (1904), un *Vals corejat* (*per a cantar a la nit o dematí de Pascua*), compost a Peralada el març de 1882 i reformat el març de 1906. Aquest dins la tradició coral dels cors de Clavé, els quals tan sols disposaven de veus

masculines.

I, una sèrie de caramelles: [s.n.] *Caramellas (grans i festivas per a cantar á la Nit de D. Joseph)*. Núm. 2, *Caramellas (grans y festivas, per a cantar a la nit de Pascua)*. Núm. 4, *Caramellas (grans y festivas, per a cantar a la nit de Pascua)*. Núm. 5, *Caramellas (grans y festivas, per a cantar a la nit de Pascua)*. Núm. 6, *Caramellas (grans y festivas, per a cantar a la nit de Pascua)*, totes amb lletra i música original de Miquel Serra.

Les *Caramellas* de Serra disposen de text religiós per a ser cantades com molt bé diu el subtítol, durant la nit de Pasqua; són per a cor de tres o quatre veus masculines i es troben també emmarcades dins l'estil claverià amb reminiscències italianitzants pel que fa a la part dramàtica i teatralitzada.

Segons testimonis orals, Miquel Serra compongué algunes marxes per a la *Processó dels Dolors*, tradició molt arrelada a Peralada i que té lloc el Divendres de Passió o divendres abans de Ram, arranjades posteriorment per Josep Lleonsí, músic de La Principal de Peralada, perquè les poguessin interpretar un total de set o vuit músics.

Més nombrosa degué ser la producció de Miquel Serra, però res més no ens ha arribat, només afegirem el que ens explicà la seva néta Caterina, que ressalta,

entre altres qualitats, la de lletrista i compositor de caramelles que "es varen donar a una coral de la costa", sense poder recordar quina. El que no sabem és si coincidirien amb les que es reproduïxen a continuació o d'altres, que hauríem de sumar al seu repertori d'obra desapareguda.

Lletra de les caramelles, núm 4
(transcripció literal):

*Lo ric sol de primavera,
Clà y lluminós se ostenta ja;
Y a los sers purs de la terra
Nos ve fogosa adorá.
Com som mitats imatges
De son color sonrosat,
Sos brillants d'or y de plata
En nostres frons ha sellat.*

*Gloria in excelsis Deo
Canta la cristiandad;
Anuncián lo Resurreccit
De Jesus crucificat.*

*Entoném cants d'alegria
Al drignar dels cascabells,*

Partitura ms de Miquel Serra (BAPP)

Cor.

Caramellas.

grans y festivas.

Pera cantar a' la nit de

= O. Joseph. =

*Lletra y música original,
de*

Miquel Serra.

*Imitant ab melodia
Los encantadors aucells;
Tin, tin, tin,
Tin, tin, tin, tin;
La, lal, lal, larara,
La, lal, lal, larara,
Imitant encantadors aucells.*

*De l'alegre Pascua
Rendim lo tribut
A vosaltres ninas
Tresors de virtud;
Siguem generosas
Doneu de bon cor
Que'ls donatius vostres
Son dogmas d'amor.*

Lletra de les caramelles,
núm. 5 (transcripció literal):
*Ab veu melodiosa y ab
Cants celestials ab dolces follies
De richs manantials joyos vos saluda
Venint a cantá lo Chor de la Pascua
Jovent catalá, jovent catalá

Qui no surt aquesta festa*

*Qui no surt a vuy
Qui no surt á nit
Que tot y surt ab dalit,
Es gresca y burgit
Es gresca y burgit*

*Qui no surt cantant aubadas
Qui no sut a vuy
Qui no surt á nit
Y surt sens neguit
Ja que fa tant bona nit
Tot son goits tot alegria
Tot son goits tot alegria
Tot son cantichs y remor
Tot son festas y alabansas
En honor del Salvador*

*També las ninas frescas y hermosas
Totas joyosas y ab planys d'amor
A la finestra trehuen sa planta
Mentre els hi canta on aymador

Nina encisera fresca y hermosa
Tendra y joiosa reina del cor
Cara de Pascua pren ab cor noble
Aquesta cobla de grat sabor*

*Tú tan bonica qui no t'estimi
Y no s'arrimi aprop teu
No podrá viure sense la flaire
Que llensa'l aire tant bé de Deu*

*Digas luego a ta mareta
Que ja tornarem passá
Per si tornarem passá
Per si té alguna coseta
Que'ns ho vulgui regalá
Promte la penereta
ven guarnideta de cascabells
jo te presento nina galana
que sols demana
tos dons jo y ells*

*Per lo tant ninetas y gent del vehinat
Bona nit y moltas que j'hem prou cantat
Fins un altre dia
Que ja tornaré sempre ab alegria
Ab jovent catalá*

La cobla La Princiapl de Peralada a l'any 1919

Miquel Serra traspassa a Peralada, després d'haver sofert un debilitament físic que l'obligà a abandonar la música i d'una vida dedicada de forma íntegra i absoluta a la seva vila nadiua i a la seva cobla *La Principal*.

NOTES

1. Aquest aspecte va ser tractat abastament a "L'esperit de la Renaixença i el mecenatge dels comtes: creació de l'Escola"
PADROSA GORGOT, Inés. *La Principal de Peralada* (1990), p. 25-46.

2. Transcripció del manuscrit de Miquel Serra, propietat de la família Mañosas

Pel present escrit la informació ha estat extreta principalment de:

- PADROSA GORGOT, Inés *La Principal de Peralada*. Peralada: Ajuntament, 1990.

- PADROSA GORGOT, Inés i Concepció RAMIÓ DIUMENGE. *La Nissaga dels Serra*. Girona: GISC, 2000. Col. Mos, 9.

Les imatges són de la Biblioteca i Arxiu del Palau de Peralada (BAPP) i de l'arxiu del Regne de Mallorca (ARM)

La nina enyorosa
(sardana per a cor mixt)

Lletra

*Plena d'enyorança
repeteix sens tardança,
ai, son cantar.*

*No ploris nineta no,
que ja vindrà promte lo teu aimador.*

*Canta a son bé la nineta,
ai! canta a son bé.*

Ai! Moltes llagrimetes

*llancen sos ulls,
los seus llavis tristetes, meloses
cançonetes que el vent recull.*

*Pregunta amb ses cantates als aucellets,
a les fonts platejades*

i a les grosses mainades de cabridets.

*És l'amor una joguina
plena de ramets de flors,
tot són somnis d'alegria
amb castells de tots colors.*

*Qui no enyora l'infantesa,
qui d'amor lo foc no sent,
tot és goig, tot és dolcesa,
tot plaer, ditxa i content.*

CAPELLA POLIFÒNICA DE GIRONA

El fundador i primer director, el mestre Josep Viader, va començar a treballar la tardor de 1956, però el primer concert no va arribar fins al 26 de novembre de l'any següent.

Aquella formació inicial de divuit veus ben escollides, emparades per una jove Associació de Música, es va anar consolidant a base de feina, de dedicació, de ganes.

En el 1961 es produí el primer enregistrament discogràfic i també la primera participació en un esdeveniment internacional, concretament la primera edició de la trobada «Europa Cantat», que va tenir lloc a Passau (Alemanya). Després, les participacions de la Polifònica de Girona en aquests grans encontres, així com en les «Setmanes cantant», d'abast més reduït, han permès que l'entitat hagi anat portant el seu nom i les seves veus a França, Bèlgica, Suïssa, Àustria, Anglaterra, Finlàndia, Dinamarca o Alemanya, fins pràcticament ara mateix. Sense perdre, però, les arrels: els concerts constants que els han portat de la petita parròquia de poble en qualsevol comarca gironina fins als auditoris entesos i exigents de Barcelona o el País Basc.

El mestre Josep Viader va restar-hi al capdavant durant trenta-dos anys, suficients per integrar-la el 1966 al Secretariat d'Orfeons de Catalunya (actual Federació Catalana d'Entitats Corals), per convertir-la en patronat de la Diputació des de 1967, per inscriure-la el 1975 com a membre individual de la Federació Europea de Joves Corals i, en definitiva, per aconseguir que fos la institució reconeguda i encertada que continua essent avui. Darrere seu, l'han dirigit mossèn Frederic Pujol, Jordi Bernardo, Marta Díez, Joan Asin i Pere Mateu Xiberta a banda de diversos directors col·laboradors.

Martí Ferrer i Bosch n'és l'actual director i pren la batuta de la Polifònica amb molta energia.

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Diputació de Girona

Ajuntament de Girona

Ajuntament de Peralada

Agraïments:

Eduard Boada Silvestre

Carles Pou Puig

Aquest disc ha estat enregistrat entre
els mesos de març i juliol del 2017 a
l'Estudi de Gravació 44.1 d'Aiguaviva.

Tècnic de so: Toni París

Productor musical: Josep Maria Serracant

Disseny gràfic col·lecció: Francesc Sala

Dipòsit legal B 24821-2017

Cobla Ciutat de Girona

*Flabiol Óscar Sánchez Tibles David Plans i Felip Morales Tenores
Josep Coll i Jordi Pujol Trompetes Joan Remacha i David Hidalgo
Trombó Francesc Sala Fiscorns Salvador Salla i Joaquim Burjachs
Contrabaix Alberto Rodríguez Direcció Jesús Ventura*

Sardanes per a cobla

01 Cap a la posta 4'07"

02 Davallant de l'aplec 4'40"

03 Les goges dansaires 4'12"

04 Esclats d'enyorança 4'16"

05 Bressant l'infantó 3'16"

06 Crit d'alerta 3'49"

07 Flors boscanes 4'09"

08 Plany d'una verge 4'01"

09 Cançó dels aucells 4'17"

10 Íntima 4'04"

11 Queixa d'amor 4'13"

12 Perles del bosc 3'59"

Sardana per a cor mixt - Capella Polifònica de Girona

13 La nina enyorosa 2'17"

Enregistraments històrics de La Principal de Peralada

14 Guspies catalanes (1908) 3'17"

15 Entre el boscatge (1914) 2'53"

COMPOSITORS GIRONINS

Volum V

Miquel Serra Bonal

Peralada 1867 - 1923

Cobla Ciutat de Girona

© 2017 Cobla Ciutat de Girona. Queden tots els drets reservats. Prohibida la reproducció total o parcial sense l'autorització del propietari de l'obra gravada.

www.coblaciutatdegirona.com

DL B 24821-2017

8 316102 017122

